

En forandring til det bedre kommer, hvis I kæmper for det. Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Webcast, 21. juni, 2018

Hvis man således havde de europæiske ledere, Xi Jinping og et halvt dusin afrikanske ledere, der talte for kontinentet, og de tilsammen ville erklære et forceret program for infrastrukturudviklingen af Afrika, så ville det ikke alene have troværdighed pga. Xi Jinpings tilstedeværelse, men det ville også sende et signal til alle disse regeringer og til alle unge mennesker om, at der vil være store muligheder for at samarbejde om opbygningen af deres eget land, så de ikke ville føle sig tvunget til at rejse tværs over Sahara og dø af tørst, eller at drukne i Middelhavet, eller blive fanget af Frontex' [EU-grænse-]politi for at blive anbragt i noget, selv paven har karakteriseret som »koncentrationslejre«.

Jeg mener, dette kan gøres. Nu er det ikke særlig sandsynligt, at EU vil gøre dette, i betragtning af den kendsgerning, at de er, hvad de er, men det er en absolut rigtig idé, og skulle dette EU-topmøde forpasse denne mulighed, så kan man få et topmøde, hvornår, det skal være, i juli eller august, eller man kan tage FN's Generalforsamling i september og gøre dette spørgsmål til det eneste punkt på dagsordenen.

Download (PDF, Unknown)

Singapore-modellen må anvendes på globalt plan. LaRouchePAC Internationale Webcast, 22. juni, 2018

... I denne appel opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at anvende denne model, Singapore-modellen, til situationen i Europa, hvor hele den såkaldte alliance, den europæiske alliance, den Europæiske Union, nu opløses i splittelse og kaos over det, der lokalt set synes at være en fuldstændig uløselig og umedgørlig flygtningekrise. I stedet anbefaler Helga LaRouche, at EU omgående afholder et topmøde mellem de ledende europæiske lande, afrikanske ledere og den kinesiske præsident Xi Jinping for at indlede en proces for samarbejdende, økonomisk udvikling i Afrika for at løse problemerne med fattigdom og krig, som er roden til masseimmigrationen ind i Europa af afrikanere, der søger at flygte fra denne situation. Denne løsning ville omgående møde troværdighed hos afrikanerne takket være den gode vilje, der nu eksisterer over for Kina på det afrikanske kontinent, pga. de økonomiske udviklingsprojekter, som Kina allerede har igangsat dér i form af det forlængede Bælte & Vej Initiativ.

Lad os nu se på USA. Nøjagtig den samme model kan anvendes på spørgsmålet om migration her i Amerika på den nordlige og sydlige halvkugle. I stedet for at forsøge at adressere symptomerne, kan vi, hvis vi i stedet bruger Singapore-modellen til at adressere roden til denne krise, løse den. Den

kan ikke løses på sine egne vilkår, men den kan løses, hvis man introducerer en ny dimension i denne geometri. Hele områder af Mellem- og Sydamerika er blevet ødelagt af disse kapløb-mod-bunden-politikker for billig arbejdskraft, frihandel, udplyndring fra Wall Street-gribbefondes side, og udbredt vold og en tilstand, hvor man ikke kan regere, pga. narkokartellerne og narkobanderne, som disse tilstande afføder, og hvor mange af dem hvidvasker deres narkopenge gennem disse selvsamme Wall Street-banker. Dette er den sump, der må dræneres gennem den omgående genindførsel af Glass-Steagall, som ville lukke disse kriminelle foretagender med pengehvidvask og lyssky penge ned. I stedet må man vedtage Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love for at øge arbejdskraftens produktivitet her i USA og bringe USA ind i dette Nye Paradigme for økonomisk udvikling. Men det ville også udgøre en bro til at bringe hele Bælte & Vej Initiativet ind i de amerikanske lande som helhed. Den Nye Silkevej kunne forlænges gennem et Beringstræde-tunnelprojekt, der forbinder Eurasien med Nordamerika. Hele dette højhastigheds-jernbanenet og andet, kan dernæst forlænges mod syd ind i Mellem- og Sydamerika. Dette bør være emnet for et omgående topmøde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping, sammen med andre statsoverhoveder og ledere af de suveræne nationer i Mellem- og Sydamerika. Dette ville udgøre midlerne til at løse den gærende handelskrig mellem USA og Kina ved at fjerne den såkaldte handelsubalance gennem tredjeparts-udviklingsprojekter, som ville være til fordel for begge nationers økonomier. Igen en win-win-løsning. Denne handelskrig er meget farlig. Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at dette er noget, der ikke blot er protektionisme; dette skal på ingen måde fortolkes som en god politik. Dette er faktisk meget farligt i det nuværende strategiske og økonomiske miljø.

Her følger engelsk udskrift af hele webcastet:

THE SINGAPORE MODEL MUST BE APPLIED GLOBALLY

LaRouche PAC International Webcast for Friday, June 22, 2018

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's June 22, 2018. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our Friday evening broadcast from larouchepac.com.

As you can see, the title of our show today is "The Singapore Model Must Be Applied Globally". As our viewers know,

and as we discussed extensively on Monday, Helga Zepp-LaRouche has issued a statement for wide circulation in which she praises

the breakthrough which occurred in Singapore in the summit between President Trump and Chairman Kim Jong-un, as you can see

depicted in this picture here [Fig. 1]. She said, "You have to realize that this is an enormous breakthrough. You saw yesterday's adversaries becoming tomorrow's friends," as Donald

Trump said many times during his trip to Singapore. This was done

through shared and mutually beneficial win-win agreements. This

is both between the United States and North Korea; but also take

note, this is between the Republic of Korea – South Korea – and

North Korea, otherwise known as the DPRK. What Helga

Zepp-LaRouche did in this statement is that she called for this

model to be applied to other adversarial situations in order to

unlock similar win-win solutions. Crises which, if you looked at

them just in the small, in the regional setting, would seem intractable and insoluble; but as soon as you bring in a new

dimension, as was done in the case of the Korean Peninsula, those crises can be unlocked and new solutions are available on the table. That new dimension is emphatically the One Belt, One Road initiative; the New Paradigm that China has championed. Development truly is the new name for peace.

What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called to apply this model, the Singapore model, to the situation in Europe in which the entire so-called alliance, the European alliance, the European Union, is disintegrating into disunity and chaos over what seems like in the small to be a completely insoluble and intractable refugee crisis. Instead, Helga LaRouche recommended that the EU immediately host a summit between the leading European countries, African leaders, and Chinese President Xi Jinping, in order to initiate a process of collaborative economic development in Africa in order to resolve the problems of poverty and warfare which are the root causes of the mass migration into Europe of Africans seeking to escape this situation. Now this solution would be instantly credible among the African nations, due to the good will which now exists towards China on the African continent because of the economic development projects which China has already undertaken there in the form of the extended Belt and Road Initiative.

Now, let's take a look at the United States. That exact same model can be applied to the migration issue here in the Americas in the Northern and Southern Hemispheres. Instead of attempting to address the symptoms, if we instead use the Singapore model

to
address the root cause of this crisis, we can resolve it. It
cannot be resolved within its own terms, but it can be
resolved
if you introduce a new dimension to this geometry. Whole
portions
of Central and South America have been destroyed by
race-to-the-bottom cheap labor policies, free trade, looting
by
Wall Street vulture funds; and emphatically widespread
violence
and ungovernability because of drug cartels and the drug gangs
that they spawn, many of whom launder their drug money through
these very same Wall Street banks. This is the swamp which
must
be drained through an immediate reinstatement of Glass-
Steagall,
which would shut down these criminal enterprises of money
laundering and dark money. Instead, adopting Lyndon LaRouche's
Four Economic Laws to increase the productivity of labor here
in
the United States, and bring the United States into this New
Paradigm of economic development. But also, it would serve as
a
bridge to bring the entire Belt and Road Initiative into the
Americas as a whole. The New Silk Road could be extended
through
a Bering Strait tunnel project connecting Eurasia to North
America. That entire high-speed rail network and otherwise,
can
then be extended southward into Central and South America.
This
should be the subject of an immediate summit between President
Trump and President Xi Jinping, along with other heads of
state
and leaders of the sovereign nations of Central and South
America. This would be the means to resolve the brewing trade

war

between the United States and China, by eliminating the so-called

trade imbalance through third-party development projects which would benefit the economies of both nations. Again, a win-win solution. This trade war is very dangerous. Helga Zepp-LaRouche

emphasized today that this is something which is not mere protectionism; this is not in any way to be construed as a good

policy. In fact, this is very dangerous in the current strategic

and economic environment.

But if you take a look at this application of the Singapore model, bring China in on it. The United States and China in collaboration can help develop these countries of Central America, South America, and the Caribbean. China has immense credibility in South America right now as well, just like in Africa. Indeed, we're seeing numerous Latin American nations already in the process of officially aligning themselves with China on the Belt and Road Initiative. For example, you can see

in this picture here [Fig. 2], Bolivian President Eva Morales travelled to Beijing this week to meet personally with President

Xi Jinping. They signed several commitments for trade and economic development collaboration, including a commitment for collaboration on the Belt and Road. Morales elevated the status

of the bilateral relationship between China and Bolivia to the level of "strategic association"; which he had also just done during a trip which he had just concluded immediately preceding

his trip to China, during a state trip to Russia. During which,

he and President Putin also had elevated their relations to the

status of a strategic association; which Morales also indicating his interest in allying Bolivia with the Eurasian Economic Union as well.

Now in China during this trip, President Morales signed a document which committed Bolivia to collaborating with China to jointly build the Belt and Road Initiative, saying that this will mean economic development and peace throughout the continent and expressing that it is his hope that by working together with China to build the Belt and Road, this would also contribute to expanding cooperation between China and Ibero-America in general.

Which sentiment President Xi seconded, saying that the Belt and Road offers a new platform by which China's relations with Ibero-America as a whole can be strengthened. So, this is very significant. This is just one example of these nations of Central and South America realigning themselves away from this failing trans-Atlantic system and towards this new emerging Eurasian system with both China and also with Russia.

At the same time President Morales was in China, also there was a delegation from the Dominican Republic who were also discussing economic development projects in the Dominican Republic; specifically ports, highways, sanitation projects, urban development. But also discussing broader development and trade cooperation between China and the Caribbean generally. Were

this collaboration to be generalized across the entire region, and also if the United States were to come onboard as a full participant in this development vision, this – and only this – would address the root cause of the current migration crisis

which we are observing. Ending the poverty and ending this cycle of violence which is driving millions of people to flee their homelands. At present, 200 million out of the current 650 million people who live in Ibero-America as a whole and the Caribbean, 200 million live in poverty; which could all be changed through this sort of vision. Remember, China's vision is to eliminate poverty in China in a few short years. Why could this commitment not also be extended to other regions of the world that are in desperate need of that kind of vision? Again, the New Paradigm of the New Silk Road spirit is the key here to unlock this seemingly intractable crisis now plaguing the Western Hemisphere; just as in the case of the Middle East, of Africa as we discussed previously, and as we observed in the up-to-this-point successful solution which has now been committed to in North Korea. Thus, the Singapore model should be applied to the entire world. This breakthrough, what we just observed in North Korea, represents an entirely new era of possibility. And indeed, as President Trump said, the past does not define the future; everything now has changed. But we need to seize this opportunity. As we've discussed, this vision – what we just discussed with the case of Europe, China, and Africa, and also this case of the United States, China, and South America – this vision is by no means impossible. In the wake of his success in North Korea, President Trump now seems committed to continue to kick over the British geopolitical chessboard, and usher in an

entirely new paradigm of relations among nations. The premier example of this, of course, is his upcoming summit with Russian

President Vladimir Putin; which by all indications seems to be in

the process of being planned for some time during the month of July – possibly coinciding with President Trump’s trip to Europe

for the NATO heads of state meeting. This prospect has sent the

entire British geopolitical establishment into absolute hysteria.

Take for example, this article [Fig. 3] which just appeared in the *Times of London* under the title, “Trump and Putin Plan Talks during Europe Trip”. You can see here the subtitle is, “Alarm in Whitehall ahead of NATO Summit.” This is what the article has to say:

“Donald Trump and Vladimir Putin are preparing to meet during the US president’s visit to Europe next month in a move that is causing alarm in Whitehall.

“The prospect is adding to fears over Mr. Trump’s commitment to NATO and the effect on his trip to Britain...”

“The prospect of a meeting between Mr. Trump and Mr. Putin appalls British officials. ‘It’s unclear if this meeting is after

or before NATO and the UK visit. Obviously after would be better

for us,’ a Whitehall official said. ‘It adds another dynamic to

an already colorful week.’...

“A senior western diplomatic source said that a Trump-Putin meeting before the NATO summit would cause ‘dismay and alarm’, adding: ‘It would be a highly negative thing to do.’

“NATO is due to discuss an escalation of measures to deter Russian aggression. ‘Everyone is perturbed by what is going on and is fearing for the future of the alliance,’ a Whitehall source said.”

So you can see, absolute hysterics on the part of the British geopolitical establishment. They fear what President Trump could commit to with President Putin, and that indeed, the end is nigh for this entire NATO, anti-Russia, British geopolitical regime in Europe and the United States. Now what we're seeing is a mortal threat to British geopolitics. We're seeing in many instances a new era beginning to emerge. None of these cases should be taken in isolation; but in fact, we should see that the entire global strategic geometry is in fact in the process of a rapid change and a complete realignment of nations is in the process. This is really the fear that the geopolitical establishment has had since the very beginning of President Trump's Presidency; that he could be a loose cannon. He won't be an Obama or a Bush, who were just following their orders. Instead, he will assert the sovereignty of the United States and he'll pursue an entirely new alignment among the great powers. That's what we're seeing: Collaboration among the United States, Russia, and China. This has been the key in the breakthrough in Korea, and it remains the key to unlocking the other outstanding problems that are facing the world. In the immediate aftermath of the breakthrough in Singapore, South Korean President Moon Jae-in also made a three-day state visit to Russia, to discuss the outcome of the summit and to discuss the path forward; including how North Korea, South Korea, and Russia will have a future relationship. This trip included

a
bilateral meeting between himself and Russian President
Vladimir
Putin. During this trip, Moon addressed the State Duma, making
him the very first South Korean head of state to have ever
done
so. He urged a trilateral alliance between South Korea, North
Korea, and Russia; and he urged Russia to “join a northeast
Asian
economic community” amid an historic paradigm shift on the
Korean
Peninsula. So, this article [Fig. 4] that you’re now seeing on
the screen, titled “Moon Promotes Trilateral Ties in Russia”,
reported extensively on this trip. This is what this article
had
to say:
“President Moon Jae-in urged Russia to join a Northeast
Asian economic community amid ‘a historic paradigm shift on
the
Korean Peninsula’ in a speech to the Russian legislature, the
first by a South Korean leader, in Moscow on Thursday.
” ‘When a peace regime on the Korean Peninsula is
established, economic cooperation between North and South
Korea
will become regularized and expand to trilateral cooperation
involving Russia,’ Moon said before the State Duma, the
Russian
legislature’s lower house.
“On Thursday, Moon kicked off a three-day state visit to
Russia, the first by a South Korean president since Kim
Dae-jung’s trip in 1999.
“In his speech to the Duma, Moon mentioned his first summit
with North Korean leader Kim Jong-un in April and the result
of
that meeting, the Panmunjom Declaration. He also touched on
the
subsequent North-U.S. summit, the first ever between the

leaders

of both countries, earlier this month.

“South Korea and Russia are already researching and discussing trilateral cooperation in rail, gas and electricity,

Moon said, adding that cooperation in these areas can create ‘a strong foundation for a Northeast Asia joint economic community.’

” ‘A stable peace regime between South and North Korea will enable the advancement of a multilateral peace and security cooperation regime in Northeast Asia,’ Moon said.

“The president called for expanding technological cooperation with Russia, which is leading in basic science. Combined with Korea’s strength in information technology, the two

countries can ‘jointly lead the way toward a new era of the fourth industrial revolution.’

“He also emphasized the development of Russia’s Far East region. At the Eastern Economic Forum last year, Moon proposed building ‘nine bridges’ between South Korea and Russia in gas, rail, electricity, shipbuilding, job creation, the Northern Sea

Route, seaports, agriculture and fishing.

“Moon also shared his so-called New Northern Policy aimed at creating an economic region that connects Korea to the Russian Far East, Northeast Asia and eventually Europe.

” ‘The Korean people desire peace and co-prosperity not only on the Korean Peninsula but all of Northeast Asia,’ Moon said.”

That article also notes that Moon will be attending the South Korea versus Mexico World Cup game during his visit to Russia. But here you can see a second article [Fig. 5] which was

published in the {Korea Herald}, which also reports on the trip;

including some extensive quotes from President Moon’s speech.

So,

let me just share this quote, which I think really makes clear what his vision is:

“There is a grand historic transition underway on the Korean Peninsula. Now the two Koreas step toward the era of peace and cooperation, leaving behind the times of war and confrontation.

Once a peace regime is established on the Korean Peninsula that

is when an era of South-North economic cooperation will take off

in earnest. I believe it must be a three-way cooperation that includes Russia. In the case of railways, when those of South and

North Korea are connected, and the cross-border railways are linked with Russia’s Trans-Siberian Railway, direct shipment of

goods from South Korea to Europe will be possible. This will be a

great economic gain to North Korea as well as South Korea. And of

course, it will be a great help to Russia, too. Also, in the case

of Russian gas, Russia’s natural gas can be supplied to North Korea through a gas pipeline, and to South Korea and to Japan through a sea underwater pipeline.”

So, this is a beautiful vision of what the future of this region can be, and you can see he also included the role of Japan

in this. But this kind of connectivity, connecting South Korea through North Korea and then via the Trans-Siberian Railway all

the way to Europe; this is the vision which has been what the LaRouche movement has promoted for decades, as the Eurasian Land-Bridge or this New Silk Road. Specifically this vision to be

able to travel from the very tip of South Korea all the way to

the coast of Europe on the Atlantic. This kind of vision is now a possibility, a very strong possibility because of the peace that was established on the Korean Peninsula through the efforts of President Moon, Chairman Kim, President Trump, and also the role that Russia and China both played in that process. So you can see that this is win-win economic development as the pathway towards peace.

At the same time that President Moon was in Russia, his counterpart, Chairman Kim Jong-un of North Korea was in China; really, literally at exactly the same time. This was Kim Jong-un's third trip to China in just the past few months, and he

met directly with President Xi Jinping once again. The {Global Times} has an article [Fig. 6] which is titled "Kim's China Visits Cement Friendly Ties". This article published in the {Global Times} reports extensively on Kim Jong-un's trip to China

this past week. Here's what this article had to say:

"Kim's visit might also foreshadow Pyongyang's shift to economic revival as North Korea has the need to learn from China's experience on establishing special economic zones and reform and opening up. A group from the Workers' Party of Korea

visited China on May 16 to observe the country's economy, agriculture and technology. It shows that North Korea is trying

to learn the experiences of economic development from other countries. With its current system, it is very much possible that

North Korea learns from China and Singapore... There is no doubt

that North Korea will take economic development as its central

task in the future...

“The crux of the regional integration in Northeast Asia is the Korean Peninsula nuclear issue and its peace regime. With China promoting the Belt and Road Initiative, North Korea could

be an important country connecting Europe in the west and Japan

in the east. Kim’s visit not only shows North Korea’s friendly relations with China, but also reflects the urgent need to consolidate the hard-earned achievements on the peninsula after

the Kim-Trump summit... [P]eace and stability on the peninsula will promote North Korea’s economy and help regional integration

in Northeast Asia and even in the Asia-Pacific.”

So once again, you can see this emphasis on regional integration. {Xinhua}, another Chinese newspaper, in its report

of this meeting between Chairman Kim and President Xi Jinping, listed two of the sites which Chairman Kim visited in the Beijing

area during this trip there. Both of them are critical to North

Korea’s development. One was a Beijing rail traffic control center; and the other was a national agricultural technology innovation park under the Chinese Academy of Agricultural Sciences. So, this is the future of North Korea looks like, emulating what China has been able to accomplish in its great economic miracle, and integrating into this entire region and ultimately into the entire extended Belt and Road Initiative globally. So once again, this is an example of economic development as the path to peace.

Now, Helga LaRouche addressed this extensively during her webcast yesterday, and she emphasized, as we said at the beginning of this broadcast today, that what has occurred at the

Singapore summit has unlocked the possibility of similar

strategic miracles that could take place elsewhere globally. And that this Singapore model is exactly what should be applied both in the case of what we're talking about with Europe and Africa, but also as you'll see her elaborate more extensively here, in the case of China, the United States, and Central and South America. So, let me play that clip from Helga LaRouche's broadcast for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: It is sort of obvious, that if President Trump and President Kim Jong-Un are able to complete transform a very dangerous situation around North Korea within a few months, into the total opposite, from the danger of being the trigger point of World War III, to the absolutely hopeful perspective that North Korea can be integrated into the Belt and Road Initiative, with the support of the United States, China and also Russia; by basically promising security guarantees, lifting eventually the sanctions, denuclearize completely, integrating North Korea with the Belt and Road Initiative making it a prosperous country, these were really groundbreaking developments. And as President Trump had said in his press conference, "the past does not determine the future." That is obviously the proof that you can turn the worst situation around if you have an inspiration, a vision, and the political will to do so.... I think that the meeting between Putin and Trump is obviously the next important item on the strategic agenda. And I

think the fact that you have now active preparations for it, the meeting could possibly take place in July, and possibly in Vienna, is also the result of the fact that the Russiagate has fallen apart. And as the Inspector General Horowitz said in the Senate hearing, that this was only on the email scandal around Hillary Clinton, that there was absolute, unprecedented bias on the part of all of these people [involved in the Clinton investigation] and that Trump was completely justified in firing FBI Director Comey. So I think this has somehow freed Trump to move forward on this front.

But let me raise another issue, because there are obviously very bad escalations around this trade war. And tariffs which have been imposed – I mean Trump altogether raised the possibility of putting tariffs on \$450 billion in imports from China, and there are now countermeasures going into effect. Tomorrow the EU will put in countermeasures. Already, such countries as Turkey, Canada and Mexico are also putting up tariffs, and there is a big danger of an escalating trade war. All the media, from Russia, China, – the Chinese were very indignant, saying this is completely counterproductive; this is a lose-lose policy. There are many people who voted for Trump – farmers and industrialists, who are now hit by the effects of these tariffs and are in danger of going bankrupt. This is no good.

And what we have proposed, and what I have proposed with the Singapore approach, would be obviously a solution to this problem. Because if the United States and China would engage in joint ventures to develop Central America, Latin America, South America, the trade volume could be increased so significantly, in

a multilateral way, that the trade imbalance could be overcome by {increasing} the trade. I would like to get this message out, in particular, to the voters of Trump who are affected by these policies, the farmers, people who have cross-investments in part in China, in part in the United States, who are in danger of going bankrupt, and that a lot of jobs are in danger as well. I would like to ask them to pick up this proposal, the Singapore solution proposal and get it to Trump. Because I think there are some ideologues in the Trump camp who are also anti-China and who are extreme neo-liberal free-traders and they are giving him advice which is really potentially turning his base away from him. So Trump could continue to have his excellent relations with Xi Jinping, add to that an excellent relation to Putin; and then, go in the direction what he has proven he can do already in Singapore with North Korea, he could do the same approach – naturally, the predicates are different, but the approach would be the same: that you turn a bad policy, a lose-lose policy into the opposite, and you go on a win-win cooperation. And the world is urgently in need of such a policy change. I think it can be done! The fact, that the Singapore summit took place, is the proof that you can completely change a policy when it is leading nowhere. The West right now is really faced with this decision in general, to either change policy, or collapse! And that is what

is at stake. So I would appeal to the Trump supporters to pick up on this proposal and help us to turn this around.

OGDEN: So, this is a call to action from Helga LaRouche. As she said, history can indeed be changed, but you need the political will to do so. It's our responsibility to do so, to generate that political will. This is going to be done through an educated leadership within the United States' citizenry. To conclude, what I'd like to do is to notify you, if you don't already know, that an 8-week class series on Lyndon LaRouche's method and economics will be beginning starting this weekend, tomorrow, Saturday. This class series is an essential ingredient if you intend to develop the kind of leadership which is necessary to become a leading citizen in this nation right now, and to understand the dynamics which are happening globally. As you can see here, this class series, which is on Lyndon LaRouche's economic method, is what you need to know for the future of mankind. The article which was published in this week's edition of {Executive Intelligence Review}, which sort of previews this class series, has an extensive description by those who will be leading the class series about the contents of this. You can see here on the screen the article which was published on this subject, and the text of the description of this upcoming class series reads as follows:
"Starting June 22, LPAC will offer an eight-part class series on the science of physical economy. Completely untaught in American universities today – despite the work of 19th century

American economists Mathew and Henry Carey, Friedrich List, E. Peshine Smith and many others – physical economy is the only competent basis upon which a prosperous future for the United States, or any other country, could be established. Originally created by German scientist Gottfried Leibniz (1646-1716), and advanced by Benjamin Franklin and Alexander Hamilton among others, it was Lyndon LaRouche who achieved breakthroughs in physical economy in the 1950s that allowed him to accurately forecast, in nine different instances, crises in the financial system and the economy, all of which could have been averted. As

a result of his documented success, today LaRouche's ideas are widely studied in China, Russia, and other countries.

“Shouldn't these ideas be studied in the policy circles of the United States?

“During and after his successful campaign for President, Donald Trump called for implementing the American System of economics, but he has done little so far to demonstrate a scientific understanding of what that means in practice. Does he

have such an understanding? It is unclear. And yet a more important question is, do you know what the American System of economics is? Would you like to know all about real economics, not money? Are you ready to fight to gain that knowledge?...

“In an eight-week course in LaRouche's economics, you will be challenged to question all of the accepted, but nonetheless false, axiomatic assumptions which have wreaked economic havoc on

this nation and much of the rest of the world, increasingly since

World War II, and which continue to be an obstacle to the creation of a New Paradigm of Global Peace based on Economic Development. More importantly, you will learn the anti-entropic

scientific principles which underlie mankind's limitless future.

Most importantly, by challenging and having the courage to

change

your own axioms, you will be challenged to make the creation of

that New Paradigm the mission of your life.”

So, as you can see here, this is the screen, this is the site at LaRouche PAC, the address is discover.LaRouchePAC.com. You can sign up for this class series; you have to register for

it, and be a participant in this class series. Again, this begins

just this weekend. We are looking forward to the outcome of this

class series and to increasing the number of qualified, intellectual leaders of this country, as we continue to watch the

world rapidly change.

Thank you very much for joining us here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Den Nye Silkevej går fremad; tiden er ved at løbe ud for Europa og USA – skal gå med nu

Leder fra LaRouchePAC, 20. juni, 2018 – I dag trak præsident Trump tæppet væk under sine krigsfremmende fjender, der brugte falske billeder og hysteriske beretninger om illegale immigranternes børn, der blev »revet fra deres mødres bryst« på grænsen, ved at udstede en ordre om, at familier skal tilbageholdes samlet snarere end at anvende separate

faciliteter til børnene. De forrykte historier i medierne 24 timer i døgnet og de beskudte tirader fra Hollywood-»berømheder« havde til hensigt at aflede opmærksomheden fra Trumps rolle i de historiske begivenheder med at bringe fred til Korea, og fra afsløringen af FBI's forbrydelser i »Få ram på Trump«-kampagnen, orkestreret af britisk efterretning.

De samme personer, der kræver krig mod Syrien, militærkonfrontation mod Rusland og Kina og en legalisering af narko i USA, der således vil fremme narkohandlernes kontrol over nationerne i Mellem- og Sydamerika – de narkohandlere, som immigranterne flygter fra; dette er de samme personer, der nu afspiller bånd med grædende spædbørn og udlægger fotografier af børn i bure – som om de ikke var ligeglade – med det formål at dæmonisere Trump.

Den skriftlige rapport og Justitsministeriets generalinspektør Michael Horowitz' forklaring for Kongressen mandag og tirsdag bekræftede, selv om det var begrænset til hans resultater af efterforskningen af Hillary Clintons e-mails, at fyringen af den tidligere FBI-direktør James Comey var fuldt ud berettiget – hvilket udsletter Muellers »forhindring af rettens gang«-fidus mod præsidenten – samtidig med, at det ligeledes tydeligt viser den ekstreme partiskhed hos Peter Strzok, der kørte FBI's Russiagate-efterforskning og var udpeget til at være med i Muellers heksejagtteam, bliver en primær faktor i den fortsatte efterforskning af Comeys og Muellers Russiagate-svindler. Andre FBI-folk med en lignende partiskhed blev ligeledes identificeret, men endnu ikke nævnt ved navn.

Disse afsløringer har allerede befriet Trump til endelig at arrangere et fuldskala-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin, som sandsynligvis vil finde sted i juli. Dette skaber rædsel hos briterne, som indser, at Trump og Putin, der handler sammen, næsten med sikkerhed vil finde en måde, hvorpå krigen i Syrien kan afsluttes, og potentielt gøre dette til basis for en bredere løsning til de andre, katastrofale kriser i hele Sydvestasien. De er trods alt alle som én anstiftet af

den samme kilde – de britiske imperieherrer, der etablerede Sykes-Picot, sponsorerede det saudiske kongedømme, etablerede en permanent tilstand af krig mellem jøder og araber i Palæstina og anstiftede de folkemorderiske krige i Irak, Libyen, Syrien og Yemen, hvor de støttede jihadistiske terroristbevægelser imod sekulære regeringer.

Trump er fast besluttet på at afslutte politikken for regimeskifte, blive venner med Rusland og Kina og trække amerikanske styrker ud af Syrien, Sydkorea og andre steder, hvor det amerikanske militær har fungeret som håndlangere for britisk imperiepolitik. Sammen med Putin kan et sådant nyt, strategisk paradigme officielt etableres.

Men den økonomiske ødelæggelse, som doktrinen om »permanent krigsførelse« under Tony Blair, George Bush og Barack Obama har efterladt, må også løses, hvis fred skal opnås. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at EU-topmødet ved månedens slutning inviterer Kina og ledere fra afrikanske nationer til at deltage, for at ændre dagsordenen til det presserende nødvendige punkt, at de vestlige nationer tilslutter sig Kina i den Nye Silkevej for at genopbygge de krigshærgede nationer i Sydvestasien og skabe moderne, agro-industrielle nationer i hele Afrika. Dette er den eneste løsning på den flygtningekrise, der er i færd med at rive Europa itu, lyder det fra Helga Zepp-LaRouche.

LaRouchePAC's Kesha Rogers, som stiller op i Texas som uafhængig kandidat til Kongressen, støttede Zepp-LaRouches appel og tilføjede sin egen om at anvende den samme, enkle sandhed på immigrationsproblemet i USA – at afslutte legaliseringen af narkotiske midler og narko og gå sammen med Kina i udviklingen af Mellem- og Sydamerika, både, fordi det er den eneste måde, hvorpå strømmen af mennesker, der flygter fra terror og fattigdom i deres hjemland, kan stoppes, men også, fordi det ganske enkelt er det rigtige og moralske at gøre for menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Trump kort tid før han underskrev en eksekutiv ordre om at holde familier samlet ved grænsen. 20. juni, 2018. (Fox News Screengrab)

Helga Zepp-LaRouches appel om et EU-Kina-Afrika-topmøde præsenteret på international akademisk Asienkonference i København

København, 18. juni, 2018 – Den 10. Asian Dynamics Initiative konference blev i dag afholdt i København. Den første hovedtaler var departementschef i Danmarks Udenrigsministerium Ulrik Vestergaard Knudsen, der talte om »Danmarks Asienpolitik«. Hans tale og den efterfølgende diskussion blev streamet live til asiatiske akademikere i hele verden. Schiller Instituttets repræsentant stillede det andet spørgsmål, som indledtes med præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouches erklæring om, at topmødet mellem USA og Nordkorea havde været muligt pga. den Nye Silkevejsånd. Europa befinder sig i en krise pga. flygtningene, økonomien og politikken, og vi kræver en ændring af dagsordenen for det forestående EU-topmøde til at blive et EU-Kina-topmøde, for at diskutere den økonomiske udvikling af Afrika. Vil den danske regering støtte dette?

Efter først blot at have sagt »Nej«, og derefter spurgt, hvorfor ikke? sagde departementschef Vestergaard Knudsen [parafrase], og man ikke bare kan ændre dagsordenen for et

annonceret topmøde, at der er andre muligheder for EU-Kina-forhandlinger, men, hvis du spørger, om jeg mener, at samarbejde mellem EU og Kina er en god idé, er svaret ja. Et EU-Kina-Afrika-topmøde ville være muligt, men man må sikre, at »resultater« bliver forberedt på forhånd.

Desværre talte den næste hovedtaler, den tyske professor dr. Hermann Kreutzmann, en ekspert i det bjergrige område i grænseegnen mellem Kirgisistan, Tadsjikistan, Afghanistan, Pakistan og Kina, imod Bælte & Vej Initiativet og CPEC (Kina-Pakistan økonomiske korridor) og sagde, at nationerne bliver håbløst forgældet og aldrig vil kunne tilbagebetale lånene og afviste det kinesiske argument, at infrastrukturinvesteringer kan tilbagebetales takket være den forøgede økonomiske vækst, der følger af dem. Han sagde også, at, f.eks., folk i de højtbeliggende ørkenområder sagde, de foretrak af bo i jordhytter frem for de moderne boliger, kineserne bygger til dem.

I pauserne gik Schiller Instituttets repræsentant fra bord til bord og uddelte Zepp-LaRouches erklæring til omkring 50 mennesker – næsten alle deltagerne – og debatterede den Nye Silkevejspolitik med mange af dem.

Den **danske version af Zepp-LaRouches appel** kan læses på vores hjemmeside og bliver udsendt til folketingets medlemmer og kommunalpolitikere og til vores e-mail.-liste (Nyhedsbrev) tirsdag, 19. juni.

Et ekko af Helga Zepp-

LaRouches EU-topmøde-appel i Kinas Global Times

18. juni, 2018 – Den kinesiske avis *Global Times* udgav i dag en kronik, *Neocolonial Europe Behind Aquarius' Fate* (*Neokoloniale Europa bag Aquarius' skæbne*), om EU-krisen over afrikansk migration. Den italienske forfatter, Orazio Maria Gnerre, kender Lyndon og Helga LaRouches arbejde. Hans slutafsnit indeholder vigtige elementer af Helga Zepp-LaRouches appel fra 16. juni om, at et samarbejde mellem EU og Kina omkring udviklingen af de afrikanske nationaløkonomier bør være emnet på EU-topmødet 28.-29. juni – »Princippet fra Singapore-topmødet«.

Gnerre skrev, »De simple løsninger, som de to sider, regeringen og oppositionen, fremlægger, er imidlertid desværre ikke passende. Blokade af havne vil være nytteløst, hvis afrikanske lande fortsat er underudviklede i økonomiske og overstrukturelle termer og vil fortsætte med at være krigsskuepladser. Det er ikke muligt at eksportere alle Afrikas indvånere, hverken til Italien eller til Europa, i betragtning de blotte demografiske dimensioner.

Løsningen, som de europæiske vælgere og partier ikke synes at kunne få øje på, bør involvere en afslutning af Europas neokoloniale fratagelse af ejendomsret i det afrikanske område og måske komme frem til en fælles, økonomisk relation mellem selve Europa og Afrika efter den gode model, som Kina gennemfører i Centralafrika. En sådan udvikling, der ikke er aggressivt udnyttende eller politisk anmassende, kunne lægge fundamentet til fremtiden for et helt kontinent, der alt for ofte har været offer for Vestens aggressive kapitalisme.«

Gnerre har fået tilsendt Helga Zepp-LaRouches fulde appelskrift for den Europæiske Unions topmøde af særlig karakter, og det samme har mange personer omkring den nye,

italienske regering, for hvem dette er et absolut afgørende spørgsmål.

Foto: Orazio Maria Gnerre (t.h.). Foto fra 2015.

Helga Zepp-LaRouche: Der skrives nu historie i Asien! EU-topmødet må følge Singapores eksempel!

EU-samarbejde med Kinas Nye Silkevejsinitiativ for udvikling af Afrika bør gøres til det eneste punkt på dagsordenen, og Xi Jinping eller Wang Yi bør inviteres til at deltage, såvel som også nogle afrikanske statsledere, der allerede samarbejder med Kina.

Hvis EU-topmødet, repræsentanten for den kinesiske regering og de afrikanske repræsentanter dernæst i en fælleserklæring udtaler en forpligtelse til at gå i gang med et fælles, forceret program for et panafrikansk infrastruktur- og udviklingsprogram og lover alle unge mennesker i Afrika, at kontinentet vil overvinde fattigdom på kort tid, ville en sådan erklæring, pga. Kinas deltagelse, have den største troværdighed i Afrika og ville ændre dynamikken i alle landene mod et utvetydigt håb for fremtiden og ville således omgående bevirke en ændring i migrantkrisen. Det ville også udfri EU af dens nuværende legitimitetskrise og give de europæiske nationer en mission, der ville placere Europas enhed på et storslået, nyt niveau.

Vil Europas stats- og regeringsledere være i stand til at følge Trumps og Kim Jong-uns eksempel?

Download (PDF, Unknown)

Merkel holder fast ved 'Fæstning Europa'-strategi; fremprovokerer krise hjemme

12. juni, 2018 – Den nye italienske regerings skarpe holdning over for den flygtningepolitik, der udgår fra Bruxelles, og som har været på italienernes bekostning, har oprørt den tyske kansler. Bekymret for, at Italiens opstand kan torpedere EU's flygtningepolitikker, har Merkel gentaget sin loyalitet over for en totaleuropæisk fremgangsmåde, der tilsigter at holde flygtninge interneret i Nordafrika. Kun en håndfuld flygtninge ville således få lov at komme ind i Europa; resten ville blive holdt borte fra de afrikanske landes kystlinjer.

Dette er »Fæstning Europa«-fremgangsmåden, og den »Marshallplan for Afrika«, som EU også taler om, ville for det meste finansiere disse nordafrikanske interneringslejre. Afrikanske regeringer, der viser samarbejde om dette, modtager en bonus fra EU. Men Europa giver imidlertid ingen finansiering til reel, økonomisk udvikling i Afrika.

Dette »fæstningskoncept« er et af de spørgsmål, der forventes at få en prominent plads på det næste EU-topmøde 21.-22. juni. I protest mod Merkels EU-linje har indenrigsminister Horst Seehofer (CSU), der faktisk ønsker at prioritere en national fremgangsmåde med hensyn til flygtningespørgsmålet, udskudt

udgivelsen af sin egen »Masterplan Asyl«, der skulle udkomme i dag. Ikke, at Seehofers plan er meget bedre end Merkels, men lige pludselig er der brudt en ny koalitionskrise ud i den tyske regering.

Vil EU kollapse indad over flygtningespørgsmålet?

12. juni, 2018 – En ny flygtningekrise forøger spændingerne mellem Italien og EU-partnere, som forværrer den splittelse, der allerede opstod med den nye italienske regerings fødsel og igen på G7-mødet i Quebec. EU-parlamentets præsident Antonio Tajani opfordrede EU-ledere til hurtigt at løse krisen, af frygt for, at »hele EU's struktur er i fare«.

Efter Italiens afvisning af at tage NGO-skibet *Aquarius* ind med over 600 afrikanske flygtninge om bord, indvilgede Spanien i at tage skibet ind, men den spanske regering truer med at sagsøge den italienske regering. Frankrig gik endnu længere med præsident Macron, der anklagede Rom for at være »kynisk« og »uansvarlig«, og med talsmand for hans LREM-parti, parlamentsmedlem Gabriel Attal, der sagde, at den italienske holdning »var til at brække sig over«. Disse udtalelser blev i Rom mødt med påmindelser om Paris' beslutning sidste år om at lukke franske havne på præcis samme måde.

Italien har anklaget sine EU-partnere for at have overladt landet til at konfrontere krisen alene i de forgangne år. EU har pladret om »solidaritet« og »Marshall-plan«, men har foreløbig intet gjort.

Flygtningekrisen er først lige begyndt. Efter flere ugers dårligt vejr og dårlige sejladshold, kan skibe nu forlade

Libyen, vel vidende, at NGO-skibe krydser tæt på territorialfarvand, parat til at opsamle tusinder af nye flygtninge, som menneskehandlere har været så venlige at sætte til søs. Den såkaldte Tripoli-regering har mistet kontrollen eller gør det med vilje, på trods af de aftaler, penge og udstyr, der blev leveret af Italiens tidligere Gentiloni-regering.

Så, forvent en ny bølge af flygtninge, som vil teste den hårde linje, der er indvarslet af indenrigsminister Matteo Salvini, som, efter den spanske beslutning, kom med den betragtning, at »at hæve stemmen forsigtigt faktisk virker«.

Helga Zepp-LaRouches Nytårsbudskab og et nyt potentiale for menneskehedens fremtid

31. dec., 2017 – Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche optog følgende Nytårsbudskab til LaRouche PAC Action Committee (LPAC):

Kære borgere i verden,

Lad mig først ønske jer et Godt og Fredeligt Nytår 2018. Som det vigtigste mål for 2018 ønsker jeg at definere overvindelse af geopolitik. Geopolitik har været årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det turde stå enhver klart, at, i atomvåbenalderen, kan krig ikke længere være et middel til konfliktløsning. Geopolitik er ligeledes baseret på den forældede koldkrigstankegang og tankegangen med nulsumsspil,

altså den idé, at, hvis ét land vinder, må de andre tabe. Det er den fejlagtige idé om, at det er legitimt at forfølge en nations eller gruppe af nationers interesse, på bekostning af andres interesse.

Heldigvis har Kina sat det nye koncept for udenrigsrelationer, for relationer mellem nationer, et win-win-samarbejde til alles fordel, på dagsordenen. Reaktionen på dette har været blandet: Kina har tilbudt USA, og ligeledes de europæiske lande, at samarbejde. Nogle har reageret med entusiasme, fordi de ser fordelene ved samarbejde inden for infrastrukturområdet og andre områder. For eksempel har Central- og Sydeuropa reageret meget positivt; mange udviklingslande er med om bord. Alt i alt er flere end 70 lande allerede en del af dette nye paradigme.

Men andre har reageret med et hysteri, der netop nu tager til, fordi de ser Kinas fremkomst, og de ved, at dette er en mere succesfuld model, som er mere attraktiv for mange lande i verden. De hævder, at den kinesiske model er en trussel mod deres demokratier.

Men måske gør kineserne noget mere korrekt, end disse vestlige demokratier. Kina har trods alt bevæget 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og de har erklæret, at de ligeledes ønsker at bringe de resterende 42 mio. mennesker ud af fattigdom frem til år 2020. Kina har endda aflagt løfte om at fjerne fattigdom på verdensplan frem til år 2050.

Dette ville selvsagt betyde, at Europa må overvinde fattigdom for 90 mio. borgere, der lever i denne tilstand, og USA har henvend 42 mio.: Dette er absolut muligt, hvis de samarbejder med den Nye Silkevej.

En af de største, geopolitiske udfordringer, der skal overvindes, er udfaldet af den kamp, der finder sted i USA, hvor man netop nu har høringer i Kongressen, hvor det utrolige, aftalte spil, der har fundet sted mellem Obama-

administrationen, Hillary Clintons valgkampagne, det Demokratiske lederskab, cheferne for efterretningstjenesterne, og så britisk efterretning helt klart har forsøgt at stjæle valgsejren fra Trump i 2016, og, hvis alt dette kommer frem, og Trump lykkes med sine bestræbelser for at genetablere en anstændig relation med Rusland og Kina, hvilket var den første årsag til Russiagate; så kan en ny æra for civilisationen virkelig begynde.

Samarbejdet mellem alle nationer i den Nye Silkevej er ligeledes den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at finanssystemet krakker i 2018; hvilket, hvis det skete, ville blive meget værre end i 2008. Dette ville kræve, at vi gør en ende på kasinoøkonomien i Vesten, vedtager en Glass/Steagall-bankopdeling, etablerer et kreditsystem og dernæst samarbejder med banker som AIIB, den Nye Silkevejsfond og andre banker, for at genopbygge realøkonomien.

Dette er ikke alene vigtigt for USA og Europa, men er i særdeleshed vigtigt, hvis vi ønsker at genopbygge Mellemøsten efter mange års forfærdelige krige, som var resultatet af interventionskrige, regimeskifte og 'farvede revolutioner'; så må vi samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevej, for at forlænge dette koncept ind i Mellemøsten.

Den *eneste* måde, hvorpå vi kan løse flygtningekrisen på en human måde, på en menneskelig måde, er at samarbejde med Kina omkring den økonomiske udvikling af hele Afrika. Hvis vi gør dette i det kommende år, har vi mulighed for utrolige gennembrud for verdensfreden, men også inden for området af videnskab og teknologi, hvor, f.eks., reelle gennembrud mht. at opnå termionuklear fusionskraft skues i horisonten. Hvis vi lykkes med dette, kan vi få sikkerhed for energiforsyning og for forsyning af råmaterialer.

Hvis vi kombinerer alt dette med en dialog mellem kulturer, hvor hver nation repræsenterer sine bedste traditioner, så andre kan lære dem at kende, er jeg fuldstændig overbevist om,

at dette vil resultere i en større kærlighed til menneskeheden.

Så der er al mulig grund til optimisme for de kommende år, for der *findes* løsninger. Lad os simpelt hen gennemføre dem på en beslutsom måde.

Godt Nytår.

Vil den Europæiske Union stadig eksistere i 2018?

16. dec., 2017 – Den dybe uenighed og disharmoni, der kom frem på det netop afsluttede EU-topmøde i Bruxelles 14.-15. dec., rejser tvivl med hensyn til, om denne union vil overleve i den nærmeste fremtid. EU-kommissionspræsident Jean Claude-Junckers plan om en stor reform af unionen var ikke engang på dagsordenen på dette topmøde. Hans anden plan for at vedtage en ny immigrationsregel frem til juli 2018, for at tackle strømmen af flygtninge, der kommer til Europa, bakkes ikke op af Polen, den Tjekkiske Republik og Ungarn, der ikke accepterer Bruxelles' plan for fordeling af flygtninge via et kvotesystem mellem medlemsstaterne. I stedet afviser disse tre lande fortsat at tage flygtninge ind og foretrækker, sammen med Slovakiet, at betale Italien €36 million for at tackle »administration« af flygtningelejre i Libyen. Spørgsmål med relation til Brexit, såvel som også spørgsmålet om sanktioner mod Rusland, er stadig ikke afgjort blandt medlemsstaterne.

Sanktionerne blev af EU forlænget i seks måneder med en stemme fra den fratrædende østrigske kansler Christian Kern, men FPÖ, partneren fra højrefløjen i den nye koalitionsregering i Wien, afviser sanktionerne og har meddelt, det vil nedlægge veto mod dem ved næste anledning.

EU ønsker også straffe Polen for dets afvisning af at tilpasse sine retslige reformer til Bruxelles' tankegang; EU-kommissionen har sat en deadline for forhandlinger med Polen om spørgsmålet til 20. dec., ønsker at stille Warszawa for retten og har endda truet med at suspendere Polens stemmeret i EU. Ungarn, der har sine egne kontroverser med Bruxelles, vil ikke stemme imod Polen, hvilket betyder, at EU-kommissionen ikke kan sanktionere Warszawa, fordi det ikke har opbakning fra alle de andre 26 medlemmers regeringer. Briterne vil heller ikke støtte Bruxelles. Striden med Polen kunne give bagslag mod Bruxelles: Insidere i Warszawa mener, at Polen hellere ville forlade EU end at give efter, så polakkerne kunne være ude af Unionen om to eller tre år.

Dosmerne i Bruxelles ønsker alligevel at gå frem i overensstemmelse med sloganet, som blev fortalt til medierne af en unavngiven, højtplaceret EU-embedsmand: »Lad os reparere taget, mens solen stadig skinner – 2018 vil vise, om alle 27 medlemmer stadig står sammen som én, eller nogen holder sig udenfor.« EU-27 efter Brexit synes ikke at have megen fremtid.

Foto: Storbritanniens premierminister Teresa May og EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker under topmødet i Bruxelles, 14.-15. dec.

EU øger sit militærforsvar: Mod hvem?

12. dec., 2017 – Forsvarsministre fra EU-medlemsstaters regeringer gav i går grønt lys i Bruxelles for en fælles »forsvarsunion«, der er udformet til at forstærke koordinering inden for indkøb, effektiv planlægning, forskning og udvikling og udveksling af militære efterretninger. Danmark tilslutter sig ikke aftalen, og det gør Malta, der ikke ønsker at forpligte sig til øgede forsvarsudgifter, som det forudses af EU, heller ikke. U.K. er under alle omstændigheder ikke en del af det, eftersom det forlader EU. Af de i alt 28 EU-medlemsstater er således kun 25 en del af forsvarsunionen.

Der nævnes ingen konkret fjende, men der er næppe tvivl om, at Rusland er det land, EU-25 hævder, de forsvarer sig imod. På EU-topmødet, der finder sted om et par dage, vil sanktioner mod Rusland over spørgsmålene om det østlige Ukraine og Krim sandsynligvis blive forlænget og bekræftet. Den anden fjende er flygtninge, der forsøger at komme til Europa over Middelhavet – hvor EU ønsker at øge sin flådeafpatruljering for at skærme kontinentet mod »uønskede« immigranter fra Afrika, Sydvest- og Sydasiens. Flygtningespørgsmålet er ligeledes på dagsordenen på et særskilt møde mellem EU/FN og den Afrikanske Union i Bruxelles den 14. dec., og som er sammenkaldt for at drøfte, hvordan afrikanske lande kan tage deres flygtninge tilbage med assistance fra EU/FN.

Helga Zepp-LaRouche skriver

åbent brev til den tyske præsident Steinmeier

4. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche skrev et åbent brev til den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, den 4. nov. (med titlen, »Antallet af flygtninge på globalt plan er nået op på 66 millioner: Vor planets kommende 50 år«), og som blev udløst af den tale, han holdt to dage tidligere på Singapore Management University.[1] Ved denne lejlighed nævnte han en foredragsrække, som seks universiteter i Singapore arrangerer i fællesskab, ved navn »At forestille sig de næste 50 år«, og bemærkede dernæst: »Jeg mener, dette er en dristig fremgangsmåde – og det er noget, vi i Tyskland burde gøre noget oftere. Vi bør se ind i fremtiden gennem et teleskop snarere end blot at se på den næste dag, det næste årsregnskab eller det næste valg.«

Helgas brev er udlagt på websiden for det politiske parti, hun er formand for i Tyskland, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (**Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BÜSo**)

Helga Zepp-LaRouche hilste denne del af Steinmeiers tale velkommen:

»At høre dette fra Dem er et frisk vindpust, og man må blot håbe, det er kraftigt nok til at blæse over til forhandlingerne om en regeringskoalition i Berlin.«

☒ *»I betragtning af Deres Singapore-tale vil jeg gerne sende Dem den bog, min mand [Lyndon LaRouche] skrev i 2004, **Earth's Next Fifty Years** (Jordens kommende halvtreds år). I denne bog forudså han hele det nu synlige skifte af den strategiske dynamik over til Eurasien og definerede det højere niveau for tankegang, på hvilket menneskets fredelige samarbejde kan finde sted. Desuden er denne bog meget populær*

i mange asiatiske lande.«

Zepp-LaRouche rapporterede i sit brev om de mange alarmerende tal, som FN's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi, kommer med den 2. nov. Fra 2009 og frem til i dag er antallet af fordrevne personer vokset fra 42 millioner til næsten 66 millioner.[2]

Det afgørende spørgsmål, skriver Zepp-LaRouche, er, hvordan man skal finde en *»humanistisk løsning på flygtningespørgsmålet og etablere fred«*. Idet hun henvender sig direkte til Steinmeier, fastslår hun, at dette er en personlig udfordring for ham *»som tidligere udenrigsminister og nuværende præsident for et betydningsfuldt land«*.

Ved den samme anledning i Singapore erkendte Steinmeier, at *»mange mennesker ser på den Europæiske Union eller USA og siger: 'Jamen, det her ser ikke særlig harmonisk ud'. Og mange mennesker ser på Kina og ser stabilitet og økonomisk vækst – uden nogen bevægelse mod større politisk frihed. Så Kina udgør en udfordring for Vesten – ikke alene en økonomisk og geopolitisk udfordring, men også en ideologisk udfordring«*.

Den del om udfordringen er korrekt, lød Zepp-LaRouches kommentar, men ikke af de årsager, man sædvanligvis tror på i Vesten. Kendsgerningen er, at Kinas udviklingsmodel har frembragt forbløffende resultater globalt, og kineserne er måske *»mere politisk frie, end de fleste mennesker i Vesten er«*, alt imens EU hidtil har nægtet at undersøge, hvorfor den har skabt en sådan mangel på harmoni.

Præsidenten for EU-parlamentet Antonio Tajani udtalte i bemærkninger for det tunesiske parlament den 30. okt., at Europa burde investere €40 mia. i Afrika i stedet for de €3,7 mia., der nu er afsat i EU's budget, for at lancere en effektiv Marshallplan. Zepp-LaRouche hilste et sådant initiativ velkommen, men manede til forsigtighed og sagde, at, hvis en sådan plan kun blev udtænkt til at modgå Kinas

indflydelse i Afrika, er den dømt til at slå fejl, »for den 'Nye Silkevejsånd' er smitsom, alt imens en insisteren på bureaukratiske regler, der blot dækker over de geopolitiske hensigter bag, ikke er«.

Den ideologiske udfordring, som Kina udgør, fortsatte Zepp-LaRouche, involverer »erkendelsen af, at den vægt, man lægger på den almene velfærd, måske repræsenterer en lige så høj værdi som individuel frihed«, og at det »ikke må udgøre en modsigelse, hvis man tænker som Friedrich Schiller, at frihed ligger i nødvendighed«.

Hun slutter med en anbefaling til Frank-Walter Steinmeier om, at han bør acceptere og byde velkommen, Kinas tilbud om samarbejde om den Nye Silkevej.

[1] Se
<http://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/EN/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2017/11/171102-Singapore-University.html>

[2]
Se <https://reliefweb.int/report/world/statement-united-nations-security-council-filippo-grandi-united-nations-high>

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke Længere

»Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Fri Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsdagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsdaysvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsdagen, som ingen kunne regere imod, selv om henvend en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale politiks uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor

deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbundsdagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne: Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens interesse på sinde

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finanssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier, men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har

organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellemøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er *»en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred«* i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er *»stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«*.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig *»er tilladt i vores land«*.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program,

konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på Bündnis 90/Die Grünen.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden Bündnis 90/Die Grünen valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og Bündnis 90/Die Grünen valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

Bündnis 90/Die Grünen-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen Junge Welt i sin udgave af 13. sept. et interview med Bündnis 90/Die Grünen-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-kicker.

På spørgsmålet om, hvad Bündnis 90/Die Grünen står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en

konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.»

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder interviewer, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en enestående chance for at løse flygtningekrisen på et humant grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.«

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller Junge Welt spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i 26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre såkaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give sig udslag i stemmer.«

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger interviewer.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

Foto: Helga Zepp-LaRouche i *BüSo's valgspot*. Se den her (dansk tekst).

Nødsituation omkring flygtninge i Italien nærer spændinger i EU

30. juni, 2017 – En ny bølge af flygtninge rammer nu Italien. Frem til 29. juni var der 25 skibe, der havde bragt 12.000 flygtninge til syditalienske havne i løbet af 48 timer. Så mange som 22 af de 25 skibe var skibe, der blev kørt af NGO, der er berygtede for at »opsamle« rafter med flygtninge i libysk territorialvand. Den italienske regering har officielt taget skridt over for EU og sagt, at det kunne blive tvunget til at lukke sine havne, med mindre andre EU-lande deler byrden med at være vært for disse flygtninge. Indenrigsminister Marco Minniti, der var på vej til USA, beordrede sit fly omkring og fløj tilbage til Rom for at være oven på situationen.

Premierminister Paolo Gentiloni rejste spørgsmålet under det indledende G20-møde i Berlin og bad andre EU-lande om at hjælpe med at modtage disse flygtninge, og fik varme og tomme ord fra alle. »Vi har internationaliserede redningsoperationer, men modtagelse kommer stadig kun fra ét enkelt land. Dette lægger pres på vores land, men vi har et humanitært aspekt og respekt for loven, og dette vil vi bekræfte. Vi overtræder ikke regler, og vi ønske ikke at droppe et humanitært aspekt. Vi er under pres, og vi beder om konkrete bidrag fra europæerne«, fremførte han.

Italienske medier rapporterer en åben respons fra Tysklands Merkel og en tvetydig respons fra Frankrigs Macron. »Vi vil hjælpe Italien, dette er en nødvendighed, som vi kerer os om«, sagde Merkel. Macron sagde, at Frankrig støtter Italien, men »vi hr spørgsmålet om økonomiske flygtninge, som ikke er et nyt spørgsmål: 80 % af emigranter, der når Italien, er økonomiske emigranter. Vi bør ikke blande de to ting sammen.«

Flygtningespørgsmålet var også fremme, om end det ikke dominerede, på mødet, »EU's Fremtid«, den 28. juni i Bruxelles. Lederen af det italienske Lega Nord, gjorde grin med EU-kommissionspræsident Jean-Claude Junckers erklæring om, at Europa må være rede til at håndtere 250 millioner »klimaflygtninge« i 2050 og sagde: »i Lombardiet i det nordlige Italien har vi i øjeblikket tørke. Vi er også klimaflygtninge. Hr. Juncker bør fortælle os, hvor vi skal tage hen.«

Foto: Norditalien oplever i øjeblikket en tørketilstand. Her, floden Po i 2016.

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemøsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjsbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om

en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformereringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkere ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe

præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundborde diskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche,

stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i

stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske

statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasisk samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en

fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkelig menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

**RADIO SCHILLER 15. maj, 2017:
Bælt & Vej Forum i Beijing:
Med deltagelse af bl.a. USA,
Danmark og
Schiller Instituttets
stifter, Helga Zepp-LaRouche**

Med formand Tom Gillesberg

**Er Obama anfører for et
'Maidan' imod Trump?
Hvad er Europas virkelige**

interesse?

Af Helga Zepp-LaRouche

4. marts, 2017 – En artikel i *New York Times* fra 1. marts gør det klart, hvor forbløffende arrogant og direkte uforskammet, de neoliberale politikere og medier i Europa lige fra begyndelsen har forholdt sig over for en demokratisk valgt, amerikansk præsidents valgsejr! Allerede i det tidlige efterår begyndte Obama at sænke klassificeringsniveauet for diverse tvivlsomme efterretningsrapporter om Ruslands angivelige manipulation af den amerikanske valgproces, som delvist var baseret på britiske kilder, og som der frem til i dag absolut ikke findes nogen beviser for, for at maksimere den kreds af personer, der har adgang til disse rapporter. Ligeledes blev tilsvarende informationer givet til europæiske allierede – og tydeligvis til bestemte medier.

Det forklarer den uhørte arrogance, hvormed disse kredse som aftalt var så sikre på, at Trump ikke ville blive siddende i Det Hvide Hus i sin fulde embedsperiode, og at »undersøgende journalister nu ville få masser at lave«, som der endda stod at læse *Der Tagesschau!* »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat gennem et kup eller blot afsat ved en rigsret?«, lød det i det britiske *Spectator*. I samme skure kørte en ARD-presseklubudsendelse, hvor udgiveren af *Die Zeit*, Josef Joffe, grublede over »Mord i Det Hvide Hus«, og med det franske radioshow Karl Zero, hvor der fuldstændigt smagløst blev diskuteret diverse døds måder, der snart kunne skille Trump fra livet.

Londonavisen *Daily Mail* citerede, uden at nævne navn, en kilde – angiveligt en ven af familien – iflg. hvilken Obama personligt, fra sit nye herresæde i Washington-bydelen Kalorama, vil anføre en kampagne, hvis mål er at fjerne Trump fra Det Hvide Hus enten ved en rigsretssag eller tilbagetræden. Og i stedet for at konfrontere det faktum, at

det var Obamas og Hillary Clintons katastrofale politik med hensyn til de »ynkværdige« (dvs. de amerikanske borgere i de tidligere industrialiserede områder, nu kaldet 'rustbæltet', der ikke så nogen fremtid for sig selv med den hidtidige politik fra de etablerede eliter, -red.), som forskaffede dem valgnederlaget, så efterplaprer det Demokratiske Parti som et mantra 'narrativen' om de russiske hackerangreb. Oversiddere fra Obamas efterretningstjenester strør næsten dagligt nye aflytningsprotokoller til medierne, der skal danne belæg for eksistensen af upassende relationer mellem medlemmer af Trump-administrationen og Rusland. Det seneste eksempel: Samtaler, som justitsminister Jeff Sessions, i sin daværende funktion som medlem af det amerikanske Senats Udenrigsudvalg, har haft med den russiske ambassadør Sergej Kisljak, og som hører til Sessions opgaver, bliver nu af Demokraterne benyttet som yderligere ammunition til at kræve hans afgang.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov kommenterede anklagerne fra »unavngivne kilder« om, at Kisljak skulle være en spion og en hverver af spioner, med, at alt dette mindede ham om McCarthy-perioden, alt imens Trump selv talte om en total heksejagt imod ham og hans administration.

Det er i sandhed en ny McCarthy-heksejagt, som det neoliberale establishment på begge sider Atlanten iscenesætter, fordi Trump har skrinlagt hele den unipolære politiks aksiomer, som Amerika har forfulgt siden starten af George W. Bush' embedsperiode, hvilket også tydeligt kom frem under Trumps tale om nationens tilstand. Trumps argument med, at man med de seks billioner, som krigene i Mellemøsten havde kostet, kunne have opbygget USA's økonomi to eller tre gange, stiller den totale modsætning på spidsen.

Men, alt imens det neoliberale establishment i Europa på forbløffende vis lader den demokratiske maske falde og åbenlyst allerede spekulerer på tiden efter Trump, så burde de hellere feje for egen dør. Tegnene på et nyt, og langt mere dramatisk finanskrak end det, der fandt sted i 2008; en

fornyset krise i Grækenland; bankkrisen i Italien; uforudsigelige valgresultater i flere lande i år; en eller flere stater, der vil følge i Brexits spor – kombinationen af alle disse udviklinger kunne meget hurtigt stille spørgsmålstejn ved euroens, og selv EU's, eksistensgrundlag. Men disse regeringer er tydeligvis lige så meget ude af stand til, eller uvillige til, at opgive en politik, der har frembragt disse kriser, som de amerikanske Demokrater vægrer sig ved at erkende årsagerne til deres valgnederlag.

Fem år efter ECB-chef Mario Draghis berømte sætning om, at han vil gøre, »hvad der skal til« for at redde euroen, er eurokrisen tilbage på fuldt blus, men med den forskel, at Centralbankerne nu har affyret alt deres krudt med 'kvantitativ lempelse' og negative rentesatser. Trojkaens nedskæringspolitik over for Grækenland har ødelagt landets økonomi og kostet befolkningen usigelige lidelser. Den tyske finansminister Wolfgang Schäubles stædighed mht. at bevilge Grækenland en gældsreduktion, og naturligvis den voksende fortvivlelse hos folk i Italien, Spanien og Portugal over EU-politikken, truer med at blive udløseren af det globale finanssystems kollaps. Den kinesiske avis *Global Times*, som er talerør for regeringen, advarer netop om dette, og om virkningen på Kina.

Selvfølgelig er krisen i Grækenland blot én af mange miner, der kunne få det transatlantiske finanssystem til at detonere. I betragtning af de 3,7 billioner, som ECB har smidt ud til det skrantende europæiske banksystem, og i betragtning af en statsgæld i USA på 20 billioner, vil alt ikke alene for Trump afhænge af, at han opfylder sit valgløfte og gør en ende på kasinoøkonomien ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Bankopdelingen – nøjagtig efter de samme regler, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933 – er blot det første, uopsættelige skridt, der må følges op af de næste tre love, som Lyndon LaRouche har defineret som en samlet pakke til

overvindelse af denne krise. Den nuværende, monetaristiske politik må erstattes af en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System, i traditionen efter Alexander Hamilton, med oprettelsen af en nationalbank og et statsligt kreditsystem, og med en massiv forøgelse af økonomiens produktivitet, der kan opnås med et forceret program for udvikling af kernefusionskraft og virkeliggørelsen af et internationalt samarbejde omkring rumfart som drivkraft. I USA er resolutioner, der modsvarer dette, allerede blevet vedtaget af elleve delstatskongresser.

Selv om man ikke tilslutter sig professor i økonomi Mark Blyths synspunkt om, at EU, med de forventede valgresultater i flere lande, vil falde fra hinanden, endnu før Storbritannien har aktiveret artikel 50 for Brexit, bør det stå klart, at et »vi fortsætter på samme vis« med hensyn til EU og euroen, ikke kan fungere. Ikke overraskende bringer Jean-Claude Juncker med sin hvidbog til overvindelse af krisen i Europa intet nyt frem; hans fem scenarier er blot variationer af den samme, neoliberale, geopolitiske idé.

Alternativet hertil er soleklart: De europæiske nationer må tage imod det kinesiske tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej, det såkaldte Bælt & Vej-initiativ. Dette projekt har allerede i løbet af de forgangne tre år fuldstændig forandret dynamikken i verden; allerede 70 nationer arbejder sammen med Kina, og det drejer sig om det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie. I stedet for planer om at indgå ekstremt tvivlsomme aftaler med kystlande omkring Middelhavet, burde fru Merkel hellere gribe Kinas tilbud om, sammen med andre stater, at opbygge Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også det afrikanske kontinent, og dermed løse flygtningekrisen på en permanent og menneskelig måde.

Som det ser ud, så er den neoliberale politiks betonhoveder ikke til sinds at gøre dette. Den tyske finansminister Schäuble holder stædigt på sit pund kød, og for ham kan der

ikke være tale om en gældsreducering for Grækenland. Kina opbygger ikke alene havnen i Piræus som transitpunkt for den Nye Silkevej, men investerer også i byggeriet af jernbaneforbindelsen fra Athen over Beograd til Budapest. Og hvad gør EU-kommissionen? De forsøger at blokere netop dette byggeri!

Det er på allerhøjeste tid, at flere og flere mennesker går sammen med BüSo og Schiller Instituttet om Tysklands og de andre europæiske staters virkelige interesser, som ligger i at samarbejde med Kina, Rusland, Indien, Japan og andre stater om de storslåede perspektiver, der nu er på dagsordenen med den Nye Silkevej. Det er absolut ikke i vores interesse at deltage i heksejagten på Trump og Putin, og vi bør være himmelhenrykte over, at den nye, amerikanske præsident annullerer interventionskrigene.

Det er først og fremmest et krav at se på årsagerne til, at en stor del af verden befinder sig i så kaotisk en tilstand: Årsagen er den unipolære politik, der er blevet ført af Bush, Thatcher, Blair, Obama og Cameron, og til hvilken politik også NATO's og EU's imperieudvidelse til Ruslands grænser hører, såvel som også politikken med 'farvede revolutioner' og krige i Østeuropa og i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og Nordafrika. Til denne politik hører ligeledes den neoliberale økonomiske politik, der sætter bankernes og spekulanternes interesser i første række, for at det skal gå etablerementet endnu bedre – dette etablerement, for hvem de 'ynkværdige' ikke engang er værdige at ynkes over. Og, som man nu kan se, er disse neoliberale totalt illiberale, for ikke at sige diktatoriske, når demokratiske flertal går op imod dem.

Heldigvis er det endnu ikke for sent at springe med på det Nye Silkevejstog!

Vogt jer for Soros' humanitære tiltag!

6. feb., 2017 – Lige i rette tid for EU's særlige flygtningetopmøde på Malta den 3. feb., fremlagde det Soros-associerede European Security Initiative – der også var med til at skabe Det Europæiske Råd for Udenrigsrelationer i Bruxelles, finansieret af Soros – en plan for EU-aftaler, med EU-Tyrkiet-aftalen som model, for at nedbringe strømmen af flygtninge fra Afrika. På den ene side skal EU-grænsekontrollagenturet Frontex og dets efterfølger beskytte Europas sydlige grænser og styre, hvor flygtningene bliver landsat – fortrinsvis i Italien og Grækenland. På den anden side må der forhandles om aftaler for at tage flygtningene tilbage med nordafrikanske lande, men også med stater som Gambia og Nigeria, med genplaceringsprogrammer »i stor skala« i samarbejde med FN's Flygtningehøjkommissariat.

Alt dette skal ske for at nedbringe det totale antal flygtninge til 100.000 om året og ville gøre detentionslejrene i Nordafrika overflødige, fremfører ESI i det, der kun rent overfladisk ser ud som et humanitært alternativ til de politikker, der i øjeblikket diskuteres af EU.

Planen, præsenteret af ESI-direktør Gerald Knaus, der også udarbejdede grundlaget for omtalte aftale mellem EU og Tyrkiet, hænger sammen med et andet Soros-projekt ved navn »Humanity Ventures«, som han og firmaet MasterCard netop har præsenteret ved det nylige Davos Økonomiske Verdensforum. Her ville et netværk af NGO'er og lignende tage sig af flygtninge, i samarbejde med MasterCard og hjælpeorganisationer, mht. husly, mad, lægebehandling og lignende. Dette er øjensynligt en »win«-situation for Soros, der ønsker at rekruttere andre

selskaber til at deltage, med en indsprøjtning på op til \$500 million; heraf kunne \$50 million gå til Humanity Ventures. Denne flygtninge-catering, der slås op som et alternativ til den nuværende gren for menneskehandel, forventes også at skabe en smuk profit for dem, der deltager i den.

Europa: Nye flygtninge oversvømmer Italien, mens italienere emigrerer i søgen efter arbejde

7. oktober, 2016 – Flere end 11.000 afrikanske flygtninge blev på to dage reddet i Middelhavet af skibe, der blev koordineret af den italienske flåde. Disse flygtninge blev bragt til syditalienske havne, hvor faciliteterne er totalt overstressede. I Cagliari's havn på Sardinien, f.eks., kunne man kun tage 350 flygtninge ud af 1200 i land, mens resten stadig er ombord på skibet. Lokale myndigheder knokler for at finde steder med kort varsel, men mangler stadig 150 pladser. Situationen er den samme i mange andre, syditalienske havne, hvor det er meningen, at flygtninge skal identificeres og fordeles til andre centre.

Dernæst forbliver disse flygtninge i disse centre i månedsvis uden noget at foretage sig, mens deres anmodning om asyl bliver behandlet. Sluttelig afvises seks ud af ti anmodninger, hvor de, der accepteres, stort set ikke har noget håb om at finde et job.

Eftersom jobs bliver ødelagt af EU's politik, emigrerer italienerne selv i stigende grad for at finde et job i

udlandet. Sidste år emigrerede 107.520 italienere. Det er 3,7 % flere end året før, og hen over ti år bliver det til 54 % flere italienere, der bor i udlandet. En tredjedel af disse emigranter er i aldersgruppen 18-32.

Ligesom i Tyskland bærer spørgsmålet om immigration ved til højrefløjspopulisme, der kun kan standses, hvis Italien skaffer sig af med EU's love og i stedet implementerer et nationalt program for økonomisk genrejsning.

Foto: Afrikanske bådflugtninge, samlet op ud for Libyens kyst, venter om bord på skibet i Cagliari's havn, Sardinien. Billede fra maj 2016.

Flygtningekrise: Verden vil se rekordstort migrantdødstal på 10.000 i år

18. sept. 2016 – Verden er på vej til at registrere 10.000 migrantdødsfald i år, det højeste antal dødsfald blandt migranter, nogen kan huske, anført af dødstallene for dem, der forsøger at krydse Middelhavet eller gå over Sahara, for at undslippe de britisk-amerikansk anstiftede, folkemorderiske krige, og økonomiske kollaps, i Syrien, Libyen, Afghanistan, Irak og Afrika syd for Sahara.

Julia Black fra Missing Migrants Project, sagde på dets dataanalyseringscenter i Berlin til *Observer-Guardian* den 17. sept., at »Sidste år havde vi flere end 5.000 dødsfald i hele verden. I år er vi allerede oppe på 4.000«, og vi vil mindst nå op på 5.000. Men, hævdede Black, »uden for Middelhavsområdet og Europa er informationerne så dårlige, at

vi virkelig mener, dette er groft undervurderet ... Jeg vil mene, at det virkelig tal er dobbelt så højt«, eller 10.000 migrantdødsfald.

Men selv dette tal mangler sandsynligvis de mange tusinde mennesker, der er døde i interne lejre for fordrevne. På nuværende tidspunkt er det kun de russiske og kinesiske lederstyrker af Ét bælte, én vej og den Eurasiske Økonomiske Union, der arbejder med planer om at genopbygge områderne, som virkelig har adresseret krisen.

Kriserne i Mellemøsten og Nordafrika resultat af Vestens 'Elefant i en porcelænsbutik'- handlinger, siger russiske udenrigsminister Lavrov

22. juli 2016 – I et gennemborende angreb på vestens igangværende politik i Mellemøsten og Nordafrika, der har resulteret i endeløse krige, ødelæggelse af institutioner og tab af hundreder tusinder af liv, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov: »Det, der foregår i Mellemøsten og Nordafrika, er et direkte resultat af en meget inkompetent og uprofessionel holdning til situationen.« Som TASS i dag rapporterer, sagde Lavrov: »I deres ønske om at bevare deres dominans, handlede vore vestlige partnere som en elefant i en porcelænsbutik. I Irak blev den voldelige afsættelse af regeringen annonceret under falske påskud.

Partnere siger, 'lad os løse problemet med Libyen, Syrien og Irak, arrangere valg og udradere terror'. De siger, 'Først må vi fjerne Assad [den syriske præsident Bashar Assad], og så tager vi kampen op mod terror bagefter.'«

Idet han bragte katastrofen i Libyen på banen, påpegede Lavrov, at »der var en autoritær leder der [i Libyen], der også var ilde lidt, men der var ingen terrorister overhovedet under hans regime«. Lavrov fortsatte: »Og da han blev fjernet, blev Libyen forvandlet til et udklækningssted for terrorisme, og det i et land, gennem hvilket militante kæmpere og våben passerer mod syd [Afrika], mens de selvsamme migranter, der er et problem for Europa, rejser mod nord.«

Med et udfald mod amerikanere, der siger, »hvis det ikke er gået i stykker, så lad være med at fikse det«, bemærkede Lavrov, at Vesten gjorde det modsatte. »Irak var ikke knækket, Libyen var ikke knækket og Syrien var ikke knækket. De begyndte at fikse det og fik det, der nu foregår der«, sagde Lavrov iflg. TASS.

Europa: Fem procent af den græske befolkning har forladt landet

2. juli 2016 – I Grækenland er en rapport blevet offentliggjort, der indikerer, at næsten en halv million grækere, 5 % af befolkningen, har forladt landet siden 2008, iflg. dagens *Kathimerini*-avis. I 2008 forlod 100.000 landet, og tallet er steget hvert år siden.

Til forskel fra de store, græske emigrationsbølger i 1903-1917

og 1960-1972, hvor de fleste af dem, der rejste, var landbrugere eller ufaglærte arbejdere, så er de, der er rejst siden 2008, for det meste folk med en erhvervsuddannelse og nyuddannede unge.

"Det er intet tilfælde, at begge faser fandt sted i kølvandet på en periode med intense omvæltninger som følge af økonomisk tilbageslag, der gjorde svælget mellem vores land og udviklede nationer større og bar ved til bålet for masseudvandring af mennesker, mest unge, der søgte nye muligheder og udsigter til fremgang", sagde Sofia Lazaretou, økonom ved Bank of Greece og rapportens forfatter, til avisen *Kathimerini*.

Under den første udvandring rejste grækere hovedsageligt til USA, Australien, Canada, Brasilien og Sydøstafrika, iflg. rapporten. Under den anden bølge fra 1960-72 rejste 60 % til Tyskland eller Belgien for at arbejde i fabrikker. I dag er udvandrerne unge med en erhvervsuddannelse, der emigrerer til Tyskland, Storbritannien og De Forenede Arabiske Emirater, siger rapporten.

Grækenland holder fjerdepladsen blandt EU-medlemslandene mht. masseudvandring, efter Cypern, Irland og Litauen. Landet holder en tredjeplads efter Cypern og Spanien mht. proportionen af unge mennesker, der forlader landet.

Dette bør anses for at være et konservativt tal, for, i 1990'erne, var mange grækere, der havde levet og var født i udlandet, flyttet tilbage til Grækenland fra lande som USA, Canada, Sydafrika osv. Tallet kan have vært så højt som 500.000. Mange af disse mennesker var de første til at vende tilbage til de lande, de havde forladt.

Foto: Demonstranter uden for det græske parlament under en demonstration mod regeringens finansielle politik. (Foto fra omkring januar 2015).